

Latife Tekin

Gece Dersleri

LATİFE TEKİN

GECE
DERSLERİ

© 2018, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Adam Yayınları, 1986

Can Yayınları'nda 1. basım: Kasım 2018, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 2 000 adet yapılmıştır.

Editör: Ünver Alibey, Cem Alban

Düzeltili: Mert Tokur, Aylin Samancı Elmasdağ

Mizanpaj: Atahan Sıralar

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak baskı: Saner Basım Hizmetleri San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Litros Yolu 2. Matbaacılar Sit. No: 2/4 2BC 3/4

Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 35382

İç baskı ve cilt: Yıldız Matbaa Mücellit

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Dalgıç İş Merkezi No: 3 Kat: 2

Topkapı-Zeytinburnu

Sertifika No: 33837

ISBN 978-975-07-3873-9

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750738739

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 31730

LATİFE TEKİN

GECE
DERSLERİ

ROMAN

♥can

Latife Tekin'in Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Buzdan Kılıçlar, 2018

Berci Kristin Çöp Masalları, 2018

Sevgili Arsız Ölüm, 2018

Manves City, 2018

Sürüklenme, 2018

LATİFE TEKİN, 1957'de Kayseri'de doğdu. Dokuz yaşında ailesiyle İstanbul'a geldi. İlk kitabı *Sevgili Arsız Ölüm* 1983'te çıktı. Ardından *Berci Kristin Çöp Masalları* (1984), *Gece Dersleri* (1986), *Buzdan Kılıçlar* (1989), *Aşk İşaretleri* (1995), *Ormanda Ölüm Yokmuş* (2001), Sedat Simavi Ödülü'nü kazandığı *Unutma Bahçesi* (2004), *Muinar* (2006) adlı romanları ve 2009'da *Rüyalar ve Uyanışlar Defteri* yayımlandı. Türkçenin yarına kalacak büyümlü mirası olarak nitelenen romanları İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, Japonca, Felemenkçe ve Farsça başta olmak üzere pek çok dile çevrildi.

Sevgili Mukaddes
bu kitap sana armağan

Gece Dersleri, gecelerden bir gecenin geçmiş ve gelecek karanlıklarına, ay ve yıldızlarına, “Güzel küçük gece of...” diye iç döken kadife çiçeği gibi yumuşak bir fısıltıyla başladı. Bu kez, güneşin kızgın ışıkları altında parlayan masmavi aynalardan, cesaretin kudretinden söz açan ruhlar, gece evlerinin sokaklarında sinsice gezinen genç bir militanın solgun anılarını ve soluk kesen itiraflarını dinlemeye geldiler.

Gece evlerinin sicim gibi ince ve eğri sokaklarından geri geri çekilip öldürülme korkusunun şiirini bir sağ arkama, bir sol arkama sıçrayarak okuyup bir ayağımı ürpertilere atıp “güp” diye yürek çarpıntılarına düşüp üstümü başımı rezil ettikten sonra davamızın geri kanatlarına konup gözden yitecektim. Islak ve تنها caddelerdeki otobüs duraklarında halkımızın kız evlatlarına yön vermek amacıyla bir yıldız gibi parlayıp yeniden gökyüzüne ağacaktım. Gelenler kim olduğumu yorganların altında titreyerek tanrılarına soracaklardı. Saygı dolu gizli buluşmaların heyecanı ile ruhları çırpınacak, çırpınacak ve ben kanlı kızıl bir mermerle “küt” diye kafalarına vuracaktım. Ne çok hayat beyaz sedef tırnaklı ayaklarımın altından akacaktı. Yağmurlu bir sonbahar sabahı kalbimin derinliklerine politik bir hü zün sızmasaydı... Ben, bu sızma esnasında yoğun acılar çekerek sahip olduğum gerçek bir hayat parçasını sıcak, karanlık bir boşluğa düşürmeseydim...

Gözlerimin çelik ayna olduğu, günlerimin beyaz kuşların gagaları gibi güzel kırmızıya çaldığı, kör sabahta kalktığım, gözlerim kan çanaklarda pankart çıtası çaktığım, slogan sorumluluğu yaptığım, süzgeç yöntemiyle polis atlattığım, ebruli bulutlara pul savurduğum, ay solunca uykulara daldığım, on yıl gece evlerinin dış yüzünde dolandığım hayatım tangırlana yuvarlana, tangırlana yuvarlana göçüp giderken, ben ardından nemli gözlerle baktım ve üçüncü kez aynı eski yüzlü koltuğa “hış” diye yığıldım.

Bu gece mahrem görüntülerim üstümde

On sekiz yılın taze fidanıydım. Adım da zaten Gülfidan'dı. Yan yana oduncularla eski yazlık sinema so-kağında, küçük bir gece odasında toplaşmış kırk kadına karıştım. Kim olduğum sorulduğunda, kırk kadının göz-lerinin içine duygulu bir kuşun resmini astım. Kuşun ba-şını usulca yana büktüm. "Kadınların yalnız oldukları bir evden geliyorum," diye inledim. Yaprakların ılık bir rüzgârın etkisiyle hışırdadıkları bir ilkbahar günü, öğle-den sonradaydı. Belleğimde saklı duran mahrem bir gö-rüntüyü kırk kadının merak dolu bakışlarına uğradığımdan güneş ışığına çıkardım. Gece odasında toplaşmış oturanlar, soluk çırparak taş bir mutfakta kanayan par-mağına ağlayarak bakan genç bir kadının solgun suretine eğildiler. Kömür karası saçlı annemin bir hayat boyu par-maklarını yüzlerce kez bıçakla kesip kanattığını, bir ucunu dişlerine taktığı renkli basma parçalarını kanayan parmaklarına ağlayarak sardığını anlattım.

O bahar günü öğleden sonra, küçük gece odasında ince kız seslerimi döktüğüm masum kalıp ilk seminerin büyülü gerçekliğine çarparak parçalandı. Mesele: Çok zamandan da önce kadınlar meyve toplardı, erkekler ava çıkardı. Mesele: Buzullar ılımlı bölgelere doğru kayardı. Mesele: İlimli bölgelerde bitmez tükenmez yağmurlar yağardı. Mesele: Üretici güçlerin ilerlemesi Kromanyon soyu denen bir insan soyu meydana çıkardı. Mesele: Kendi taze yüzümü cahilliğin kara çamurlarıyla sıvanmış sandım. Bir utanma, üç öksürme, dört damla yaş beni gördü. Az yana kaçtım. Belimden üst yanımı seğirmeler dalayınca heyecanla çarpıştım. Yara bere içinde babamın traktörle tavşan avına çıktığı karlı gecelere saklandım. Karların üstünde büzülmüş soluklanırken atlılar takırtılarıyla üstüme gelince, annemin bahçemizden meyve filizleri topladığı eylül ikindilerine doğru koşmaya başladım. Kırmızı sular akıtan bir ırmak kenarında Bürümcekli devler karısı karşıma çıktı. Sürünerek yanına yaklaşıp yerdeki memesine ağzımı dayadım. Dilim sütüyle ıslanınca saçlarından tuta tuta gökteki dudığına tırmandım. Bulut köklerinden fişkırان iğde ağaçlarının dallarında sallanınca düşüp parçalanacağımı, dağılıp kaybolacağımı anladım. Kırk kadının, “Bir şeyler yapmak lazım, bir şeyler yapmak lazım...” diye titreyen ses tellerine tüm kalbimle uzandım ve halka gibi, halka gibi ateşleri boynuma takıp, “Dernek defterine beni de yazın!” cümlesinde soluklar içinde kaldım.

Ay ruhlar! Kara deryaların feneri hayatımın kırık parçalarını bile toplayamadım. Sonbahar donuk sarı rengeyle “şap, şup” basarak geçti yüzümden. Gözlerimin içindeki bebekleri, lacivert kuyular gibi derin tebessümler çizen dudak kıvrımlarımı koruyacak kadar bile güç bulamadım. Aynı eski yüzlü koltuğun üstünde, dıştan bir kalıbı andırarak, iyice kısarak ciğerimi durdum ve fısıldandım. “Sekreter Rüzgâr kod adıyla koskocaman bir sitenin zemin katında genç yaşta mahzun kaldım. Yuvarlanıp giden hayatımın hayali, halkımızın bendeki hatırasına yüz çevirdi. Henüz şoku atlatamadım. Yıllar ve yıllar sonra doğduğu evde kendini arayan bir ıstıraplıdan farksızım. Adımı ve kim olduğumu aklıma getirmekte güçlük çekmekteyim ve deliksiz bir uykuya zorlanmaktayım.”

Ey kızıl kanatlı öncü kadınlar müfrezesi,

Dışarıda caddeler yer değiştirmiş, fabrika kapıları kırılmış, gece evlerinin tavanları çökmüştür korkarım. Ama benden bir hayır ummayın. Teklifinize uyup kırgın bedenimi ölümlle dalaştırarak halim yok. Söyleyin, küçük bir iplik fabrikasına işçi girmemi isteyen fikrinizden nerede çıkayım? Gönüllerinizin gözleri üstümden uzak olsun, işçi olmak düşlerime denk değil. Süt kokulu solugumla tuttuğumdan daha tazecik bir hayatı ele geçirme hayallerinin peşinden koştum. Ancak dalağıma ağrı saplandı. Boğazım ve göğüskafesim de hıçkırıklara sahne oldu. Şimdi uzak ve silik görüntülere bakmaktayım ve tek bir duygu bile oluşturamamaktayım.

İllegalitenin masal yazıcısı Gülfidan,

Bizler omuzlarımıza yüklenen ağır görevler altında ezilirken sen hep düğüne gittin. Gökteki yıldızlar ve ormandaki ağaçlar kadar çok hayal kurdun. Grev çadırlarında yenen yıldızlı börekler ve fabrika bahçelerine diki len dayanışma fidanları senin sapkın gönlünün marifetleriydi. Bir gün, yüzünde yaratıcılığın sevinçli izlerini taşıyarak çıkageldin ve kocaman caddelerden birine çıkıp beyaz başörtülerimizi asfalta bırakmamızı teklif ettin. Sen bir deccaldin. Başkanımızı sabaha kadar duygulu sözler, fısıltılar ve inançla titreyen haykırmalarıyla etkiledin ve onu çocukları örgütlemeye ikna ettin. Sayısız bela açtın başımıza. Şimdi davamızın devamı için bir iplik fabrikasında işçi olarak çalışmayı, bir nefer gibi savaşmayı küçük bir görev sayıyorsun.

Ama sen, kendine ait bir hayat parçasını ele geçirme hayaline çarpıldın ve gözleri köpükler içinde yüzen karanlık perileriyle düşüp kalkmaya başladın.

On sekiz yaşındaki Gülfidan, "Sekreter Rüzgâr" kod adıyla solcu bir örgüte katılmıştır. Ancak aykırı kişiliğini bastırıp uyum sağlamakta güçlük çeker. Örgüt liderlerinden biriyle evlenen Gülfidan, tüm üyelerin karşı çıkmasına rağmen çocuğunu doğurur. Gelgelelim örgütte kalmak için kendine uyguladığı baskı, ruhunda derin yaralar açar. 12 Eylül Darbesi'yle örgüt üyelerinin gizlenmesine tanık olan Gülfidan zamanla kendisinin de hem örgütten hem kendinden gizlediği bir yaşamı olduğunu fark edecektir. Bu gizli hayata son vermek içinse elinde tek bir silah vardır: yazmak...

İlk kez 1986 yılında yayımlanan, yazarının "kısacık bir romanın uzun şiiri" olarak tanımladığı **Gece Dersleri**, parçalı ve boşluklu yapısıyla benzersiz bir üslup denemesi olarak karşılanmıştır.

#kadmistismarı #ayrımcılık #dışlanma #hesaplaşma
#onikieylül #cesaret #kendinibulma

